

går faktisk tilbage til starten af 1850'erne. Vi mener som sagt ikke, at kristendom er en del af historieundervisningen, men vi vil gerne lægge vægt på, at det er to selvstændige fag, som begge er meget vigtige. Derfor vil vi godt afvise den påstand, og vi er helt uenige med forslagsstillerne.

Så siger forslagsstillerne, at forslaget ikke er på kanten af menneskerettighederne. Men det kan i hvert fald ikke udelukkes. Vi kan se frem til, at der vil blive rejst retssager om det spørgsmål, og vi vil fra Socialdemokratiets side leve op til de helt basale menneskerettigheder.

Vi har derudover en lang historisk tradition, som også undervisningsministeren sagde, og dette forslag vil give anledning til samvittighedskonflikter. Vi skal også være opmærksomme på, at vi jo har undervisningspligt i dette land til og med 9. klasse, og forslaget vil skaffe endnu flere kunder til friskoleverdenen, herunder skoler med muslimsk baggrund. Det vil vi altså ikke være med til.

Jeg vil også sige, at med de erfaringer, vi har gjort med folkeskolen, er det i og for sig ikke det helt store problem, når forældrene bliver orienterede, og sagen bliver håndteret rigtigt. Der foregår rundtomkring ganske meget godt arbejde med at oplyse om, hvad faget kristendomsundervisning egentlig går ud på.

Vi synes altså, det er meget vigtigt, at vi fastholder denne gode danske tradition, at børnenes opdragelse faktisk er en del af forældrenes ansvar, også i forbindelse med deres livsanskuelse. Det er altså ikke et led i dansk tradition at skabe utryghed for mennesker med en anden tro eller en anden livsopfattelse.

Religionsfrihed er helt afgørende i et demokrati. Derfor er fritagelsesadgangen i den danske folkeskole også afgørende, og vi er helt trygge ved, at forældrene og skolerne lever op til denne bestemmelse. Vi kan derfor ikke støtte dette lidt populistiske forslag fra Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu er det jo sådan, at her i Folketingssalen er der mulighed for at få et glas vand ovre i hjørnet og skylle sin mund, og det synes jeg måske hr. Carsten Hansen skulle gjort, inden han gik herop og fortalte, at det var et udansk og populistisk forslag.

Det er sådan, at kristendomskundskaben også giver mulighed for, og det skal indbygges i den,

at man får kendskab til andre religioner. Men sådan som hr. Carsten Hansen fremførte det heroppefra, lyder det jo nærmest, som om det stadig er et forkyndende fag, som kun går ud på én ting, og det er vist ikke sådan, det foregår ude i det virkelige liv.

Jeg vil gerne spørge hr. Carsten Hansen, om han ikke også har den opfattelse, at det stadig ikke ifølge intentionerne skal være forkyndende, og at kristendommen også er et vigtigt led i vores historie. Derfor kan man sige, at viden om kristendommen er vigtig for også at få en dybere viden om historien. De to ting hører ligesom sammen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Hvem der skal skylle sin mund mest, må hr. Christian H. Hansen og jeg jo tage en snak om.

Med hensyn til kristendomskundskab og det forkyndende lægger vi megen og helt afgørende vægt på det, der står i forligsteksten og i loven om kristendomsundervisning i folkeskolen, og er enig i det, der står. Det var i øvrigt noget af det, som gav anledning til flest overvejelser og flest forhandlinger, da man lavede loven tilbage i 1993-94.

Jeg er meget enig i, at det er vigtigt, at man lærer om hele den kulturhistoriske baggrund, vi har, også gennem kristendomsundervisning. Men læg vel mærke til, at der står faktisk også, at man skal lære om andre religioner, og vi synes, det er meget fint, som det står. Vi vil bare ikke være med til, at man ikke har fritagelsesretten. Det er helt afgørende for os i vores demokratiopfattelse, og som jeg har redegjort for, synes vi, det er udansk, meget udansk at fratage elever og forældre den ret, som har eksisteret siden 1851. Derfor synes vi, forslaget er lidt populistisk.

Helga Moos (V):

Da Venstres ordfører på området, fru Gitte Lillelund Bech, ikke kan være til stede, har jeg lovet at oplæse Venstres ordførertale.

I Venstre mener vi, at kristendomskundskab er et af folkeskolens dannelsesfag. Sammen med historie- og danskundervisningen udgør det kernen i folkeskolens bestræbelser på at gøre eleverne fortrolige med det fælles værdigrundlag, det danske samfund baseres på.

Undervisningen i kristendomskundskab skal give eleven et indtryk af kristendommens værdi som den vestlige verdens identitetsskabende og